

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ : Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἐ-
παρχίας μας.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ : Δάσκαλοι καὶ Σχολεῖα Κο-
νίτσης.

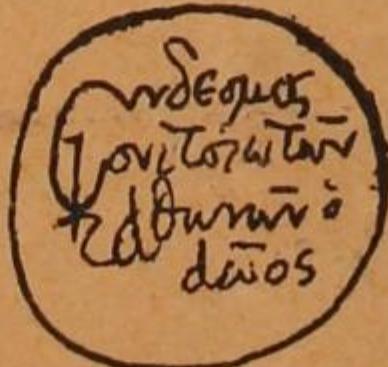
ΧΑΡ. ΓΚΟΥΝΤΟΥ : Ἡ Ἐπαρχία Κονίτσης καὶ ἡ
κοινὴ Γνώμη.

ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ : Κονιτσιώτικα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Τὸ Μαυσωλεῖον Κονίτσης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ : Νέα ἀπὸ τὴν Πατρίδα.

ΦΩΤΟΓΡ. ΚΕΙΜΕΝΟΥ : Τὸ κτίριον τοῦ ΠΙΚΠΑ
Κονίτσης.

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βόσσης καὶ Κατρη 2 — Ἀθῆναι.

.ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έσωτερικοῦ: Δρχ. 60.—Κοινοτήτων: δρχ. 100.—Έξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΓΠΕΓΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

Τάκης Παπαδημούλης
Γιάννης Λυμπερόπουλος
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ
•Αναστάσιος Εύθυμίου

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ν. Τσάκας Ε. Σούρλας
•Αρ. Πύρρος Σ. Γκατσόπουλος
•Ορ. Μανθούλης Α. Εύθυμίου
Χ. Γκούντος

•Α λ λ η λ ο γ ρ α φ ι α: Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, •Αλ. Σούτσου 5—Ἀθῆναι
•Ε μ β ἀ σ μ α τ α: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΠ'ΚΟΝ, Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 702)
•Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΓΕΩΡ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 39—Ἀθῆναι

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά τὴν ἀποδεδειγμένη πιὰ ἀποτυχία τοῦ Προγράμματος Ἡπείρου, στὴν ἀνάπτυξη τῆς λεγόμενης «Τποδειγματικῆς Ζώνης» (Κόνιτσα—Ζαγόρι—Παρακάλαμος) καὶ τὴν δριστικὴ ἐγκατάλειψη τοῦ σχετικοῦ πειράματος τίθεται σ' δὲλους τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς τὸ ἀγωνιῶδες ἔρωτημα:

«Ωστε δὲν ὑπάρχει γιὰ μᾶς καμιὰ ἐλπίδα. Εἴμαστε καταδικασμένοι δριστικά. Καὶ δὲν μᾶς μένει ἄλλο, παρὰ νὰ τὰ φορτώσουμε μὰ μέρα καὶ νὰ φύγουμε γιὰ νὰ βροῦμε τύχη στὶς πόλεις;».

Τὸ ἔρωτημα ἔχει μιὰ τραγικότητα Ἰστορική. Γιατὶ ἀφορᾶ κάθε Ἑλληνικὴ ἐπαρχία καὶ δὲν ἀναφέρεται ἀποκλειστικὰ στὴν ἐπαρχία τῆς Κόνιτσας.

Οἱ ἀριθμόδιοι τοῦ Προγράμματος, ἡ καλύτερα ἡ Διεύθυνση τοῦ ΚΕΠΕ, διφεύλει νὰ δώσῃ μίαν ἔξήγηση, πάνω σ' αὐτὸ τὸ καυτερὸ θέμα. Γιὰ νὰ προσανατολισθῇ δὲ πληθυσμός.

Κατὰ τὴν γνώμη μου, ἡ ἀποτυχία διφεύλεται κατὰ κύριο λόγο στὸ γεγονὸς ὅτι ἐφαρμόσθηκε μέθοδος ἀνάπτυξης ποὺ ταίριαζε περισσότερο σὲ ἐκτεταμένη περιοχὴ καὶ κατὰ δεύτερο στὴν κάποια ἐμφιλοχώρηση πολιτικῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ προγράμματος.

“Ομως γιὰ λόγους χώρου δὲν θὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο στὴν κριτικὴ τοῦ Προγράμματος. Ἀλλη φορὰ θὰ τὰ ξαναποῦμε. Ἐμένα μὲ ἐνδιαφέρει τὸ ζωντανὸ καὶ ἄμεσο πρόβλημα τῆς Ἐπαρχίας μας. Ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας καὶ τὸ μέλλον του. Μὲ καίει ἡ σκέψη νὰ δώσω στὸν ταλαιπωρημένο κοσμάκη μιὰ πυξίδα, ποὺ θὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο καὶ τὴν ἀγωνία ποὺ τὸν δέρνει.

Γιατὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ πῶς ἐμφανίζεται σήμερα ἡ κατάσταση ἐκεῖ, πιστεύω ἀκράδαντα πὼς ἀφοῦ γίνουν ώρισμένες διαρθρωτικὲς ἀλλαγὲς καὶ μετακινήσεις τοῦ πληθυσμοῦ στὴν ἐπαρχία μας γιὰ νὰ φθάσωμε στοὺς ἐπιθυμητοὺς ἀριθμούς, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς περιοχῆς εἶναι σὲ θέση νὰ κάμῃ τὸν πληθυσμό του ποὺ θὰ μείνῃ πλούσιο καὶ εὔτυχισμένο, ἀκόμα καὶ ἐὰν δὲν ἀναπτυχθῇ ἐκεῖ μιὰ κάποια βιομηχανία. Ἀκόμα καὶ ἐὰν ἡ περιοχὴ μείνῃ γεωργοκτηνοτροφική.

‘Αλλά, στὴν ἔρευνά μου αὐτή, τὸ καλύτερο εἶναι νὰ πάρω τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Πρῶτα καὶ κύρια, πρέπει νὰ ξέρουμε πὼς ἔδω καὶ καμιὰ δεκαπενταριὰ χρόνια ἐπισημάνθηκε ἀπὸ ἐπιστήμονες διεθνοῦς κύρους, μετὰ τὴν πρόοδο ποὺ ἐσημείωσε ἡ ἀνθρωπότητα στὴν καταπολέμηση τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὴν μείωση τῶν πιθανοτήτων

γιὰ ἔνα παγκόσμιο πόλεμο, ἡ ἀντίθεση ποὺ δημιουργεῖται κάθε μέρα καὶ περισσότερο ἀνάμεσα στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴ στασιμότητα τῶν διαθεσίμων εἰδῶν διατροφῆς.

Τὰ σχετικὰ νούμερα, ποὺ ἀναφέρω πάρα κάτω, εἶναι καθορέφτης. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀπὸ δύο δισεκατομμύρια τετρακόσια ἑκατομμύρια στὸ 1950, ἔφθασε στὰ δύο δισεκατομμύρια ὀκτακόσια ἑκατομμύρια στὰ 1957. Εἴχαμε δηλαδὴ μιὰ αὐθηση 400 ἑκατομμυρίων μέσα σὲ ἑπτὰ χρόνια. Καὶ σὲ δέκα χρόνια ἀπὸ σήμερα θὰ φθάσουμε τὰ 4 δισεκατομμύρια. Κατὰ τὶς στατιστικὲς ποὺ εἶναι στοιχεῖα σίγουρα, ἀν ὑπολογίσῃ κανένας τὶς γεννήσεις καὶ τοὺς θανάτους μαζί, ἡ ἀνθρωπότητα κάθε δύο δευτερόλεπτα αὐξάνει κατὰ 3 ἀνθρώπους, ποὺ μᾶς κάνουν 90 στὸ λεπτό, 5.400 τὴν ὥρα, 129.600 τὴν ἡμέρα καὶ 47.300.000 τὸν χρόνο. Δηλαδὴ κάθε χρόνο προστίθεται στὴν ἀνθρωπότητα μιὰ δλόκληρη Γαλλία, ποὺ ἀξιεῖ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα νὰ συμμετάσχῃ στὸ μοίρασμα τῶν διαθεσίμων εἰδῶν διατροφῆς.

Τὰ εἰδη ὅμως διατροφῆς δὲν αὐξάνονται μὲ τὸν ἴδιο ρυθμό.

Καὶ ναὶ μὲν οἱ ἐπιστήμονες ἀναζητοῦν παντοῦ, ἀκόμα καὶ μέσα στὸν βυθὸ τῆς θάλασσας, νὰ βροῦν τὰ μέσα γιὰ νὰ τραφῆ αὐτὸ τὸ μεγαθήριο, τοῦ δποίου διαρκῶς αὐξάνει ἡ ὅρεξη, πλὴν ὅμως εἶναι τέτοιοι οἱ ρυθμοὶ μὲ τοὺς ὄποίους αὐξάνεται ὁ πληθυσμὸς σήμερα, ποὺ ἀν θάλεγε κανένας δτι γιὰ τὰ τρόφιμα ποὺ περιέχουν ὑδατάνθρακεδ καὶ φυτικὰ λευκώματα (σιτηρά, ρίζι κλπ.) θὰ βρεθῇ κάποια λύση, μὲ τὶς μεγάλες προσπάθειες τῶν ἐπιστημόνων, γιὰ τὰ ἄλλα εἰδη διατροφῆς — τὰ ποιοτικὰ ἀνώτερα — ποὺ περιέχουν κατὰ κύριο λόγο, ζωϊκὰ λευκώματα καὶ λίπη (κρέας, βούτυρο, ψύρι κλπ.) εἶναι ἀναμφισβήτητο δτι χρόνο μὲ τὸ χρόνο τὸ πρόβλημα ὅλο καὶ δυσκολεύεται.

Ἡ κατάσταση ἐπιδεινώνεται ἀκόμα πιὸ πολὺ σήμερα ποὺ οἱ πεινασμένοι λαοὶ — οἱ ὑπανάπτυχοι — ἀναπτύσσονται καὶ ζητοῦν μεγαλύτερη συμμετοχὴ στὸ μοίρασμα αὐτῶν τῶν «ἐκλεκτότερων ποιοτικὰ» εἰδῶν διατροφῆς. Κι' ἔτσι σήμερα τὰ εἰδη αὐτὰ διατροφῆς, ὅλο καὶ γίνονται πιὸ σπάνια καὶ δλο οἱ τιμές τους διεθνῶς ἀνεβαίνουν. "Ολοὶ μας ἔχουμε ἀντιληφθῆ πὼς τὰ κατεψυγμένα καὶ ἡμικατεψυγμένα κρέατα τῆς Βραζιλίας, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Νέας Ζηλανδίας κλπ., ποὺ παλαιότερα ἀποτελοῦσαν τὴ βάση τῆς διατροφῆς τῶν πληθυσμῶν τῶν πόλεων, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ἔπαψαν νά μᾶς ἔρχωνται γιατὶ ἔγιναν περιζήτητα καὶ οἱ τιμές τους ἀνέβηκαν σὲ ὕψη ἀσύμφορα. Ἡ ἐσωτερική μας ἀγορὰ ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὸ Μάρτη ἔφέτος ἐμφάνισε μίαν αὐξηση αὐτῶν τῶν εἰδῶν στὶς χονδρικὲς τιμὲς γέρω στὰ 30%. Ἡτοι:

Κρέας βοδινὸ	ἀπὸ δρχ.	20,46	ἔφθασε σὲ δρχ.	27.—	κατὰ κιλὸ
Κρέας προβάτου	»	25,60	»	»	31,50
Μαγειρ.	»	45,38	»	»	57.—
Τυρί φέτα	»	19,45	»	»	25,25
Βακαλάος	»	10,12	»	»	14,84

Ἐνῷ δ γενικὸς τιμάριθμος οτὴ χοντρικὴ πώληση, σημείωσε τὴν ἴδια περίοδο αὐξηση μόνο 14%.

Οι προβλέψεις είναι ότι ή κατάσταση, σε ό,τι άφορα αυτά τα είδη θὰ ἐπιδεινωθῇ. Καὶ δὲν θὰ ἡμουν ὑπερθολικός, ἀν θὰ ἔλεγα, ότι μέσα σὲ λίγα χρόνια, όχι μόνο θὰ κλείσει αὐτὸ τὸ ἄνοιγμα, ποὺ εἴχαμε συνηθίσει νὰ βλέπουμε μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων (δηλαδὴ τὰ γεωργοκτηνοφικὰ προϊόντα δλοένα νὰ πέφτουν καὶ τὰ βιομηχανικὰ δλοένα ν' ἀνεβαίνουν), ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερο, θὰ ἀνατραπῇ, καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἔνα ἐπίμονο, δύσκολα νὰ κλείσῃ ἄνοιγμα μεταξὺ τῶν αὐτῶν προϊόντων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρά.

Δὲν θέλω νὰ γίνουμαι προφήτης κακῶν, δικαιος ἡ πραγματικότητα βαδίζει σὲ μὰ κατάσταση ποὺ θὰ μοιάζῃ σὲ ώρισμένα σημεῖα μὲ τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς. Δηλαδὴ ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ ἴδιαίτερα τῶν εἰδῶν ποὺ περιέχουν ζωϊκὰ λευκώματα, θ' ἀνεβῆ. Κι' ἔτσι θὰ ἐπέλθῃ μιὰ ἰσορροπία, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δουλεύουν στὶς πόλεις καὶ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δουλεύουν στὴν ὕπαιθρο. Μιὰ ἰσορροπία ποὺ θὰ είναι ὑπὲρ τῆς ὕπαιθρου, γιατὶ ἐκεῖ μακριὰ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῶν πόλεων, θὰ βρίσκεται ἡ ὑγεία καὶ ἡ φυσικὴ ζωή, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη καὶ ἀμετακίνητη ἀλήθεια.

Μὲ τὰ παραπάνω δεδομένα, είναι φανερὸ δτι αὐτὴ τὴ στιγμή, ποὺ ἡ ὑπόθεση τῆς ἐπιβίωσης τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας πέφτει δλοκληρωτικὰ στὶς πλάτες αὐτῶν τῶν ἴδιανῶν, δ μόνος δρόμος ποὺ μένει είναι νὰ ἴδοῦμε τὰ σημάδια τῶν καιρῶν καὶ νὰ τραβήξουμε πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δημιουργίας, σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τῆς σύγχρονης τεχνολογίας, γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων - ἐπιχειρήσεων. Νὰ φτιάξουμε στὶς πεδινὲς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας μας φάρμες, ὅπου κατὰ κύριο λόγο θὰ τρέφουμε ζῶα γιὰ πάχυνση. 'Αγελάδες, χοίρους - κουνέλια, πέστροφες κλπ., ἀπὸ τὶς καλύτερες σ' δλο τὸν κόσμο ποικιλίες, καὶ τὶς πιὸ βελτιωμένες γενεές. Μὲ τὴν εὐκαιρία ἀναφέρω δτι ἡ ἀγελάδα δίνει στὴν ἀνθρωπότητα τὰ 60% τῶν πρώτων ὑλῶν γιὰ τὴν κάλυψη τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν (κρέας, γάλα, δέρμα κλπ.). Καὶ ὑπάρχει μιὰ ποικιλία βοοειδῶν στὴν Αὔστραλία ἀναπτυσσομένων σὲ σταύλους, ποὺ ξεπερνάει τὸ διπλάσιο σὲ βάρος, ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ πιὸ μεγάλα Εὐρωπαϊκά. Καὶ τέτοιες φάρμες μποροῦν νὰ γίνουν στὸ λεκανοπέδιο τῆς Κόνιτσας (ἐννοῶ δλη τὴν περιοχὴ ποὺ βρέχεται ἀπὸ τὸν 'Αῶο καὶ Βοϊδομάτι), γύρω στὶς 500—600, ἀν ὑπολογίσουμε δτι δ κάμπος αὐτὸς είναι περὶ τὰ 30.000 στρέμματα. Νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ τὶς οἰκονομικὲς διευκολύνσεις, δάνεια κλπ. τῆς 'Αγροτικῆς Τράπεζας μὲ τὸ χαμηλὸ τόκο, καὶ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα κίνητρα καὶ ἐπιδοτήσεις (30%, 50% κατὰ εἶδος) ἀπὸ μέρους τοῦ 'Τπουργείου Γεωργίας γιὰ ν' ἀγοράσουμε γεωργικὰ μηχανήματα μὲ εὐκολίες, νὰ φέρουμε ζῶα βελτιωμένα, καὶ ἀλλα εἰδη, τὰ δποῖα είναι προϊόντα τῆς ἀκρως ἔξελιγμένης σημερινῆς τεχνολογίας. Νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ τὴν προεργασία ποὺ ἔκαμε ἡ 'Τπηρεσία τοῦ Προγράμματος 'Ηπείρου (Τυροκομεῖον — Μελέτες — 'Εγγειοθελτιώσεις κλπ.). Βασικὴ προϋπόθεση τῆς δημιουργίας μιᾶς τέτοιας ἐκμετάλλευσης — δπου θὰ γίνουν οἱ ἐπιθυμητὲς ἀλλαγὲς καὶ πρὸ παντὸς ἡ τεχνικοοικονομικὴ προσαρμογὴ (εἰσόδος τῆς μηχανικῆς καλλιέργειας, υιοθέτηση νέων μεθόδων καὶ τρόπων ἐργασίας, κλπ.) είναι ν' αὐξηθῇ δ ἀγροτικὸς κλῆρος. Σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τῆς σύγχρονης τεχνολογίας, μιὰ τέτοια φάρμα δὲν γίνεται σὲ περιοχὴ μικρό-

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ίδου καὶ τὸ ἴστορικὸ ἔγγραφο τοῦ διοικημοῦ τοῦ Νικ. Παπακώστα.

«Οἱ ὑποσημειούμενοι Ἐφοροι τῆς Κεντρικῆς Ἑλλ. Σχολῆς Κονίτσης εὐχαρίστως διορίζομεν δι’ ἐλληγοδιδάσκαλον τῆς ὡς ἄνωθεν εἴρηται Σχολῆς τὸν Νικόλαον Παπακώστα ἐπὶ τοῖς ἔξης ὅροις. Αὐτὸς μὲν θέλει ὑπηρετήσει δόσον ἔνεστιν ἐπιμελῶς καὶ τακτικῶς οὐδόλως ἀγαμιγγυόμενος εἰς τὰ κοινὰ τῆς πόλεως συμφέροντα, ἀλλὰ τὸ ἕδιον αὐτῷ ἔργον ἀποκλειστικῶς ἔξασκων. Ήμεῖς δὲ θέλομεν τῷ δώσει μισθὸν ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης λίρας

Τουρκίας τεσσαράκοντα ἀριθ. 40. Διὸ εἰς ἔγδειξιν δίδονται αὐτῷ τὸ παρὸν ἴσχύον δι’ ἓτος ἀπὸ σήμερον α.’ Σεπτεμβρίου 1876, ἐνυπόγραφον παρ’ ἡμῶν, ἐπικεκυρωμένον δὲ καὶ παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡγιῶν Ἀρχιερέως.

1876 Σεπτεμβρίου α.’ ἐν Κονίτσῃ.

Οἱ Ἐφοροι
Σπύρος Παπᾶς, Γεώργιος Κ. Μπεκιάρης,
Λάζ. Χ. Τσίπης.

Ο Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Βασίλειος ἐπιβεβαιοῦ.

τερη ἀπὸ 50 στρέμματα. "Ομως, εἶναι γνωστὸ δι τὸν κάμπο τῆς Κόνιτσας ἀλλὰ καὶ σ’ δλόκληρη τὴν ἐπαρχία, δέ μέσος κλῆρος εἶναι μικρότερος καὶ ἡ ἰδιοκτησία κατακερματισμένη. Πρέπει λοιπὸν νὰ βοηθήσουμε νὰ γίνη δέ ἀναδασμός, καὶ σὲ συνέχεια ἡ σύμπτυξη μεταξὺ τῶν γεωργῶν μικρῶν δμάδων συνεταιριστικῆς μορφῆς, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν διαμόρφωση τῆς γεωργικῆς ἐκμετάλλευσης, στὴν μορφὴ μιᾶς ἐπιχείρησης, δῆπον θὰ γίνεται ἡ παραγωγὴ γιὰ πώληση, δῆπον τὰ παραγόμενα εἶδη δὲν θὰ αὐτοκαταναλώνωνται, ἀλλὰ θὰ ἐκχρηματίζωνται. Φυσικά, μιὰ σειρὰ νομοθετικὰ μέτρα θὰ διευκόλυνναν τὴν δῆλη ἀναδιάρθρωση. Καὶ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ δρεθῇ δέ τρόπος «ἀσφαλίσεως» τῶν γεωργῶν ἀπὸ ἀσφαλιστικὲς ἐταιρίες ἢ ἄλλους κρατικοὺς ὀργανισμοὺς γιὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς προσπάθειας ἀναδιαρθρώσεως, τὰ ἄγονα, τὰ κουραστικὰ χρόνια, τὰ δποῖα ἀντιμετωπίζοντάς τα δέ γεωργὸς δὲν τολμάει νὰ προχωρήσῃ σὲ κανενὸς εἶδους καινοτομίες.

Θέλησ’ δέ Θεός καὶ στὴν Κόνιτσα ἔχουμε μιὰ τέτοια ἐπιτυχημένη φάρμακα, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κλειδωνιάβιστα, δίπλα στὸ Βοϊδομάτι, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ πειστικὸ παράδειγμα πρὸς μίμηση. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μικρόχρονης, ἀλλὰ πολὺ φιλότιμης προσπάθειας. Εἶναι πράγματι χαρὰ Θεοῦ νὰ παρακολουθῆται τὴν ἀνάπτυξή της. Κι’ ἀκόμα ἔτοιμάζονται ἄλλες δύο στὸν Κάμπο τῆς Κόνιτσας. "Ισως— καὶ τὸ εὔχομαι — αὐτὰ τὰ σημάδια νὰ εἶναι οἱ προπομποὶ τῆς καλύτερης ἄνοιξης ποὺ θάρθῃ σ’ αὐτὸν τὸν πραγματικὰ ταλαιπωρημένο τόπο.

Τελειώνω ἐδῶ, γιατὶ δέ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι περιωρισμένος. Σ’ ἔνα ἄλλο μου ἀρθρο θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὶς δρεινὲς περιοχὲς τῆς Ἐπαρχίας μας, τῶν δποίων τὸ πρόβλημα εἶναι πιὸ πολύπλοκο καὶ συνεπῶς πιὸ δύσκολο.

1877—78

Καὶ πάλι κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1877—78 Ἐλληνοδιδάσκαλος ἦταν ὁ Νικ. Παπακώστας, καὶ δημοδιδάσκαλος Ἀγω Κονίτσης συνεχῶς ἀπὸ τὰ 1870, ώς γνωστόν, ὁ Γεώργ. Παπαθασιλειάδης καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του Δημήτριος ώς τὰ 1880. Γιὰ τοὺς δασκάλους κάτω Κονίτσης δὲν ἔχομε δυστυχῶς ἀκόμη πληροφορίες.

1878—79

Τὸ σχολικὸ αὐτὸ ἔτος Ἐλληνοδιδάσκαλος Κονίτσης ἀγέλαβε ὁ Κωνσταντῖνος Φ. Παπαδόπουλος. Ο Νικ. Παπακώστας ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη ἀπ' ὅπου ἐπέστρεψε στὴν Κόνιτσα ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια καὶ ξαναπαντρεύτηκε ἀφοῦ ἀπεβίωσε ἐκεῖ ἡ πρώτη του σύζυγος. Δημοδιδάσκαλος ὁ Γ. Παπαθασιλειάδης καὶ ὑποδιδάσκαλος ὁ ἀδελφός του Δημήτριος.

1879—80

Κατὰ τὸ σχολικὸ αὐτὸ ἔτος διδάσκαλοι διετέλεσαν οἱ ἕδιοι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

1880—81

Κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1880—81 διορίζεται νέος Ἐλληνοδιδάσκαλος, ὁ Κονιτσιώτης Βασίλειος Ἀθαν. Ρούσης μὲ ἐτήσιο μισθὸ 35 λιρῶν Ὁθωμανικῶν, ὅπως ἦταν καὶ ὁ προκάτοχός του Παπαδόπουλος. Δημοδιδάσκαλος ἀκόμη αὐτὴ τὴ χρονιὰ εἶναι ὁ Γεώργιος Παπαθασιλειάδης, ὅπως καὶ τὴν ἔπομένη.

1881—82

Καὶ αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος Ἐλληνοδιδάσκαλος εἶναι πάλι ὁ Βασίλειος Λ. Ρούσης, καὶ δημοδιδάσκαλος ὁ Γ. Παπαθασιλειάδης. Τώρα ὅμως συγαντοῦμε ὑποδιδάσκαλο στὸ σχολεῖο τῆς ἀπάνω Κόνιτσας τὸν Γεώργιο Ν. Σούρλα ἀπὸ τὴν Πυρσόγιαννη καθὼς καὶ δημοδιδάσκαλο στὴν Σχολὴ κάτω Κονίτσης τὸν Νικόλαο Παπαχαρισιάδη ἥ Χαρισιάδη ἀπὸ τὴν Ἀρτσίστα μὲ ἐτήσιο μισθὸ 20 λιρῶν, ἐνῷ ὁ Σούρλας ἔπαιρνε 18 λίρες.

1882—83

Κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1882—83 διορί-

ζεται Ἐλληνοδιδάσκαλος ὁ Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου Ρούσης μὲ 37 λίρες ἐτήσιο μισθό, ὁ δποῖος ἦταν ἀδελφός του Βασιλείου Ρούση καὶ παπποῦς του φαρμακοποιοῦ καὶ τέως δημάρχου Κονίτσης κ. Κων) νου Ἀθ. Ρούση. Δημοδιδάσκαλος δὲ διορίστηκε ὁ Δημήτριος Οἰκονομίδης ἀπὸ τὴν Ἀρτσίστα μὲ 35 λίρες μισθό, καὶ ὑποδιδάσκαλος μὲ 17 λίρες ὁ Δημήτριος Α. Μήσιος ἀπὸ τὴν Ἀρτσίστα ἐπίσης. Στὴν δὲ κάτω Κόνιτσα καὶ πάλι ἀπαντοῦμε τὸν ἕδιο Παπαχαρισιάδη μὲ 24 λίρες μισθὸ ὅμως τώρα.

1883—84

Κατὰ τὸ σχολικὸ αὐτὸ ἔτος ἀρχισε καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Δερδεκείου Νηπιαγωγείου στὴν ἀπάνω Κόνιτσα μὲ νηπιαγωγὸ τὴν Γιανιώτισσα Φωτεινὴ Ν. Νάνη. Οἱ ὑπόλοιποι δάσκαλοι εἶναι οἱ ἕδιοι τοῦ προηγουμένου σχολικοῦ ἔτους.

1884—85

Καὶ κατὰ τὸ 1884—85 διδάσκαλοι Κονίτσης διετέλεσαν οἱ ἕδιοι τοῦ προηγουμένου σχολικοῦ ἔτους.

1885—86

Διορίζεται νέος Ἐλληνοδιδάσκαλος ὁ Δημήτριος Α. Τζούκαλης ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη μὲ 42 λίρες ἐτήσιο μισθό. Εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ τὸ Νηπιαγωγεῖο παρέμειναν οἱ ἕδιοι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

1886—87

Κατὰ τὸ σχολικὸ αὐτὸ ἔτος διδάσκαλοι παρέμειναν οἱ ἕδιοι πλὴν τοῦ Δημ. Α. Μήσιου, τὸν δποῖο ἀντικατέστησε ὁ Γεώργιος Δημητριάδης, ἀλλὰ κι' αὐτὸς δὲν παρέμεινε ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἀλλὰ ἀπεβλήθη καὶ προσελήφθη στὴ θέση του ὁ Φώτιος Ἀθ. Κωνσταντινίδης μὲ 20 λίρες ἐτήσιο μισθό.

1887—88

Ακτὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1887—88 ἐπῆλθαν ἀγωμαλίες στὰ σχολεῖα τῆς Κόνιτσας λόγω διαφωνιῶν καὶ ἀντεγκλήσεων τῶν Κονιτσιώτων, οἱ δποῖοι διαιρέθηκαν σὲ «δεσποτικούς» καὶ ἀντιδεσποτικούς. Έγω οἱ ἐ-

φοροεπίτροποι Παναγ. Σ. Ρούδαλης, Κων.
Χ. Τσιγαρίδας και Πέτρος Κ. Ζαφείρης εί-
χαν ἐπαγαδιορίσει τὸν Ἐλληνοδιδάσκαλο
Δημήτριο Τζούκαλη· ὁ Ἐπίσκοπος Βασί-
λειος κάνοντας Συγέλευση μόνο μὲ τοὺς δ-
παδούς του ἔπαψε τοὺς προαγαφερθέντας ἐ-
φοροεπιτρόπους και ἐτοποθέτησε στὴ θέση
των τοὺς Γεώργιον Μπεκιάρην, Κων. Φλω-
ρού, Σπυρ. Γκότζον και Μιχ. Γκούσγκου-
νον, οἱ δποῖοι διόρισαν Ἐλληνοδιδάσκαλο
τὸν Κων.) νο Ἀθ. Ρούση, τὸν δποῖο ὅμως οἱ
ἀντιδεσποτικοὶ κατηγοροῦσαν ώς ἀκατάρ-
τιστον και ἀνεπαρκῆ εἰς τὸ ἔργον του.

Ἄπὸ τοὺς ὑπολοίπους διδασκάλους συ-
ναντοῦμε μόνο τὸν Ν. Παπαχαρισιάδη στὴν
κάτω Κόγιτσα. Γιὰ τοὺς ἄλλους δὲν εύρή-
καμε στοιχεῖα πιθανὸν γὰ παρέμειναν οἱ
ἴδιοι.

1888—89

Αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος συγαντοῦμε Ἐλλη-
νοδιδάσκαλο Κονίτσης τὸν Ἐμμανουὴλ Γ.
Τζιόβα ἀπὸ τὰ κάτω Σουδενά, καθὼς και
κάποιον Παῦλο διδασκάλο ἀγνώστου ἐπω-
νύμου. Ἀσφαλῶς θὰ ἦταν και ὁ Κων. Ρού-
σης, και πιθανὸν οἱ ὑπόλοιποι τοῦ προη-
γουμένου ἔτους.

1889—90

Στὰ 1889—90 συγαντοῦμε Ἐλληνοδιδά-
σκαλο τὸν Ἀγ. Δημόπουλο μὲ 40 λίρες ἐ-
τήσιο μισθό, βοηθὸ Ἐλληνοδιδασκάλου τὸν
Κων. Ἀθ. Ρούση, δημοδιδάσκαλο μὲ 38
λίρες μισθό, τὸν Κ. Ζαβρίκα, τὸν ἀγνώστου
ἐπωνύμου Παῦλο, τὴν Οὐρανία Γ. Ζδράδου
- Τσιγαρίδα, νηπιαγωγὸ νεοδιωρισμένη,
μὲ 19 λίδες ἐτήσιο μισθό, και τὸν Ἀπόστο-
λο Παπαχρήστου ἥ Παπαχρηστίδη ἀπὸ τὴν
Καστάνιανη, διδάσκαλον κάτω Κονίτσης
μὲ 2.438 γρόσια ἐτήσιο μισθό.

1890—91

Κατὰ τὸ σχολικὸ αὐτὸ ἔτος τὸ Ἐλληνι-
κὸ Σχολεῖο προσιβάζεται, ὅπως εἶδαμε, και
παίρνει τὴν ἐπωνυμία Σχολαρχεῖον Κονί-
τσης. Ἐχει δὲ δύο Ἐλληνοδιδασκάλους
τὸν Ἐμμανουὴλ Γ. Τζιόβαν μὲ 55 λίρες ἐ-
τήσιο μισθό, και τὸν ἐπαγαδιορισθέντα Νι-
κόλαον Παπακώσταν. Δημοδιδάσκαλος ἐ-
πανέρχεται ὁ παλαιμάχος Γεώργιος Παπα-

βασιλειάδης, νηπιαγωγὸς συγεχίζει ἥ Οὐ-
ρανία Ζδράδου ἥ Τσιγαρίδα, και διδάσκα-
λος κάτω Κονίτσης ὁ Ἀπόστολος Παπα-
χρήστου.

1891—92

Συνεχίζουν και αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος νὰ
διδάσκουν στὰ σχολεῖα τῆς Κόγιτσας οἱ ἴ-
διοι διδάσκαλοι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

1892—93

Και κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1892—93 δι-
δάσκαλοι ἀναφέρονται οἱ ἴδιοι τῶν προη-
γουμένων ἔτῶν, πλὴν τοῦ δημοδισκάλου κά-
τω Κονίτσης, τὸν δποῖο ἀντικατέστη ὁ Κο-
νιτσιώτης Κωνσταντῖνος Πορφύρης μὲ 25
λίρες ἐτήσιο μισθό.

1893—94

Διδάσκαλοι οἱ ἴδιοι τοῦ προηγουμένου ἔ-
τους, πλὴν τοῦ Ἐμμανουὴλ Τζιόβα, ὁ δποῖ-
ος ἀπεχώρησε και ἔμεινε μόνος διευθυντὴς
τοῦ Σχολαρχείου ὁ Νικόλαος Παπακώστας.

1894—95

Σχολάρχης συγεχίζει πάντοτε ὁ Ν. Πα-
πακώστας, δημοδιδάσκαλος διορίζεται ὁ
Νικόλαος Παγώνης Πυρσογιαννίτης, και
νηπιαγωγὸς ἥ Οὐρανία Ζδράδου - Τσιγα-
ρίδα. Αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος κατόπιν ὑπο-
χρεώσεως ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ νόμου προσ-
λαμβάνεται και διδάσκαλος τῆς Τουρκικῆς
δ Ἰγνάτιος Μανθούλης, δικηγόρος ἀπὸ τὴν
Σμύρνη, δ δποῖος ἀργότερα ἔλαβε ώς σύ-
ζυγον τὴν Κονιτσιώτισσα Τίκω Βασιλ. Μο-
κόρου και ἐδίδαξε τὰ τουρκικὰ στὸ Σχο-
λαρχεῖο Κονίτσης ώς τὰ 1905. Δημοδιδά-
σκαλος κάτω Κονίτσης διορίστηκε ὁ Κονι-
τσιώτης Παναγιώτης Στολίδης.

1895—96

Διδάσκαλοι οἱ ἴδιοι τοῦ προηγουμένου ἔ-
τους.

1896—97

Και κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1896—97 δι-
δάσκαλοι Κονίτσης παραμένουν οἱ ἴδιοι τῶν
προηγουμένων ἔτῶν.

1897—98

Ἐλληνοδιδάσκαλος παραμένει συγεχῶς

ό Ν. Παπακώστας, δημοδιδάσκαλος ξαναδιορίζεται ό Γ. Παπαβασιλειάδης. Διδάσκαλος τουρκικής συγεχίζει πάντα ό Ιγγάτιος Μανθούλης, και νηπιαγωγός ή Ούρανία Ζδράβου. Δημοδιδάσκαλος κάτω Κονίτσης διορίζεται όμως ό γνωστὸς Δημήτριος Οίκονομίδης.

1898—99

Καὶ αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος διδάσκαλοι ἄνω Κονίτσης παραμένουν οἱ ἕδιοι. Στὸ σχολεῖο τῆς κάτω Κόνιτσας διορίζεται ἄλλος δάσκαλος, ό Πυρσογιαννίτης Θεοδόσιος Κ. Παγούνης.

1899—900

Καὶ αὐτὸ τὸ σχολικὸ ἔτος ἔχομε τοὺς ἕδιους δασκάλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Γ. Παπαβασιλειάδη, τὸν δποτὸ ἀντικατέστησε ό Δημήτριος Μαργαρίτης, ἀπὸ τοὺς Πάδες στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο ἄνω Κονίτσης μὲ 24 λίρες μισθό.

1900—901

Παραμένουν οἱ ἕδιοι δασκάλοι τοῦ προηγουμένου σχολικοῦ ἔτους.

1901—902

Κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1901—902 συναντοῦμε καὶ πάλι τοὺς ἕδιους δασκάλους τῶν προηγουμένων ἔτῶν.

1902—903

Κατὰ τὸ ἔτος 1902—903 ἐδίδαξαν οἱ ἔξι διδάσκαλοι: Σχολάρχης (Διευθυντὴς) ό Νικ. Παπακώστας, δημοδιδάσκαλος (ἄνω Κονίτσης) ό Βασίλειος Καμενόπουλος, διδάσκαλος τουρκικῆς ό Ιγγάτ. Μανθούλης, παρθεναγωγός τοῦ νεοσυσταθέντος Παρθεναγωγείου ή κα Εύανθια Δ. Χατζῆ ἀπὸ τὰ Γιάννενα, και νηπιαγωγός ή Ούρανία Ζδράβου - Τσιγαρίδα. Διδάσκαλος κάτω Κονίτσης, Νικόλαος Χαρισιάδης και πιθανὸν και ό Δημήτριος Οίκονομίδης.

1903—904

Τώρα πλὴν τοῦ σχολάρχου συναντοῦμε δύο δημοδιδασκάλους στὰ σχολεῖα τῆς ἀπάνω Κόνιτσας, τὸν Παντελῆ Βακάλη και τὸν Στέργιο Παπαγεωργίου ἀπὸ τὸ Γκριζμπάνι

(νῦν Ἐλεύθερο), δ Καμενόπουλος ἀπελύθη. Ἡ Εύανθια Χατζῆ και Ούρανία Ζδράβου συνεχίζουν, ό Ιγν. Μανθούλης δὲν ἐμφανίζεται στὰ βιβλία μισθοδοσίας· οὔτε και γιὰ τοὺς δασκάλους κάτω Κονίτσης ἔχουμε πληροφορίες—πιθανὸν γὰ ταν οἱ ἕδιοι τοῦ

1904—905

Δάσκαλοι ἀναφέρονται οἱ ἕδιοι μόνον δ Στ. Παπαγεωργίου ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸν Γ. Αστεριγό.

1905—906

Σχολάρχης (Διευθυντὴς) Νικ. Παπακώστας, μὲ 4.280 γρόσια ἔτησιο μισθό. Δημοδιδάσκαλος Θεοδόσιος Γ. Ντάφλος μὲ 2.914 γρόσια μισθό, β' δημοδιδάσκαλος Νικόλαος Σωτηριάδης μὲ 1.880 γρ. μισθό, Αἰκατερίνη Θ. Ρακοπούλου, παρθεναγωγός, μὲ 2.350 γρόσια ἔτησιο μισθό, και Ἀγγελικὴ Ι. Γράγια, μὲ 1.692 γρόσια μισθό, νηπιαγωγός.

Στὸ σχολεῖο τῆς κάτω Κόνιτσας ἀπαντοῦμε τὸν Γεώργιο Παπαπέτρου, δημοδιδάσκαλο μὲ 20 δθωμ. λίρες ἔτησιο μισθό, και δασκάλα τὴν Γιαννιώτισσα Σεβαστὴ Ιωαννίδου μὲ 18 εἰκοσόφραγκα ἔτησιο μισθό.

1906—907

Σχολάρχης Νικ. Παπακώστας, πρῶτος δημοδιδάσκαλος Γρηγόριος Κ. Τσῆτος, δεύτερος Νικόλαος Σωτηριάδης, διδασκάλισσα Αἰκατερίνη Ρακοπούλου ἀπὸ τὰ Γιάννενα, και δεύτερη διδασκάλισσα ή ἐπίσης Γιαννιώτισσα Έλένη Ν. Πετσαλίτη. Στὸ σχολεῖο κάτω Κονίτσης παραμένουν οἱ ἕδιοι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

1907—908

Ακτὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1907—908 οἱ δημοδιδάσκαλοι ἄνω Κονίτσης ἀλλάζουν. Διορίζονται νέοι, ό Ιωάννης Δ. Χασάνης μὲ 4.700 γρόσια ἔτησιο μισθό, δ Νικόλαος Α. Νικολαΐδης μὲ 2.820 γρόσια, και δ Πιαννιώτης Άγαστασιος Χατζῆς μὲ 2.762 γρόσια. Οἱ δασκάλες παραμένουν οἱ ἕδιες. Στὴν κάτω Κόνιτσα παραμένει δ Καμενόπουλος Παπαπέτρου, ἀλλὰ ή δασκάλα ἀλλάζει· διορίζεται ή Χαρίκλεια Γεωργιάδου ή Βασιλειάδου.

Στὰ σχολεῖα ἀνω Κονίτσης συναντοῦμε τοὺς ἕδιους δασκάλους τοῦ προηγουμένου ἔτους πλὴν τοῦ Νικ. Νικόλαΐδου, τὴν θέση τοῦ δποίου καταλαμβάνει ὁ Στέφανος Παπαζώη, ἀπὸ Δεκέμβριο 1908 μέχρι Ἰούλιο 1909. Στὶς 13.11.908 ἀνεμένετο καὶ ὁ Ξενοφῶν Ι. Ἀδαμαντίου ως διδάσκαλος τῆς τουρκικῆς, ἀλλὰ μᾶλλον δὲν ἥρθε. Φαίνεταιν πώς ἀπὸ τὰ 1904—905, ποὺ ἔψυγε ὁ Ἰγνάτιος Μανθούλης, δὲν ὑπῆρχε συστηματικὸς διδάσκαλος τῆς τουρκικῆς, ἀλλὰ παρέδιδε τουρκικὰ ὁ ἕδιος ὁ σχολάρχης. Στὴν κάτω Κόνιτσα παραμένουν οἱ ἕδιοι δασκάλοι.

1909—910

Κατὰ τὸ παραπάνω σχολικὸν ἔτος συναντοῦμε τοὺς ἕδιους δασκάλους στὴν ἀπάνω Κόνιτσα, πλὴν τῆς Ἐλένης Πετσαλίτη, ποὺ διορίστηκε στὴν κάτω Κόνιτσα μαζὶ μὲ τὸν Γεώργιο Παπαπέτρου.

1910—911

Σχολάρχης εἶναι πάντοτε συνεχῶς ὁ Ν. Παπακώστας, καὶ δημοδιδάσκαλοι ἀνω Κονίτσης ὁ Ἰωάννης Ταμβᾶκος, Μετσοβίτης ποὺ παρέδιδε καὶ τὰ γαλλικά, καὶ ὁ Ἰωάννης Χασάνης. Στὴν κάτω Κόνιτσα συναντοῦμε τὸν Γεώργιο Παπαπέτρου καὶ τὴν Χαρίκλεια Βασιλειάδου.

1911—912

Στὰ σχολεῖα ἀνω Κονίτσης συναντοῦμε τοὺς Ν. Παπακώσταν, Ι. Χασάνην, Ι. Ταμβᾶκον, Στέργιον Παπαστεργίου, Ἀγγελικὴν Παπακώστα (μετέπειτα Φλώρου) καὶ Φωτειγὴν Καραγιανγοπούλου. Στὴν κάτω Κόνιτσα διορίζονται νέοι, ὁ Σταῦρος Τσιγαρᾶς καὶ ἡ Βασιλικὴ Κυριακοπούλου.

1912—913

αΚτὰ τὸ σχολικὸν αὐτὸν ἔτος συναντοῦμε

τοὺς ἔξης δασκάλους στὴν ἀνω Κόνιτσα, τὸν Νικ. Παπακώστα, τὸν Κων.) τὸν Τριανταφύλλου, τὸν Δημήτριο Πρωτοσύγγελο, τὸν Ἰωάννη Χασάνη, τοὺς Κων.) τὸν Οἰκονόμου ἀπὸ τὴν Καστανιάνη Ηωγωνίου καὶ Ἀναστάσιο Φάφα ἀπὸ τὸ Γρεβενῆτι Ζαγορίου, ποὺ ὑπηρέτησαν μᾶλλον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγό, καὶ δασκάλες τὴν Ἀγγελικὴν Ν. Παπακώστα καὶ Ἐλένη Μπούντα ἀπὸ τὸ Συρράκο. Στὴν κάτω Κόνιτσα συναντοῦμε τὸν Μολιστινὸν Νικόλαο Γέγιο (νῦν ἱερέα) καὶ τὴν Βασιλικὴ Κυριακοπούλου.

1913—914

Αὐτὸν τὸ σχολικὸν ἔτος σχολάρχης εἶναι πάλι ὁ Ν. Παπακώστας καὶ ἄλλοι δασκάλοι ἀνω Κονίτσης, δ. Κων.) τὸν Τριανταφύλλου, ποὺ ἀπεχώρησε στὶς 26.1.1914, ὁ Ἰωάννης Χασάνης, ὁ Δημήτριος Πρωτοσύγγελος, ἡ Ἀγγελικὴ Παπακώστα, καὶ ἡ Ἀνδρονίκη Καντάρα. Γιὰ τοὺς διδασκάλους Κάτω Κονίτσης δὲν ἔχομε πληροφορίες. Ἐπιθεωρητὴς δὲ τῶν σχολείων ἦταν ὁ Α. Καθάριος, ὅπως καὶ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1914—15.

1914—915

Σχολάρχης Κονίτσης κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1914—15 διορίσθηκε ὁ Ἀντώνιος Ἀρχοντάκης, Κρητικός, καὶ βοηθὸς αὐτοῦ ὁ Νικόλαος Παπακώστας. Συναντοῦμε δὲ καὶ ως δημοδιδάσκαλο τὸν Ἰωάννη Χασάνη, καὶ δασκάλα τὴν Ἀγγελικὴν Ν. Παπακώστα.

Ἐδῶ πλέον σταματοῦμε, διότι οἱ δασκάλοι παύουν νὰ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὴν Κοινότητα καὶ γίνονται δημόσιοι ὑπάλληλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ Τουρκοκρατία παρῆλθε πλέον ἀνεπιστρεπτί.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Τοῦ κ. ΧΑΡ. ΓΚΟΥΝΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ο περιοδικὸς ἀλλὰ καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος θεωρεῖ πάντα ἐνδιαφέρουσες καὶ δημοσιευεύει κάθε πληροφορία τουριστικὴ ποὺ ἀφορᾶ τὰ Ζαγοροχώρια. «Ο Ταχυδρόμος», «Η Περιηγητική», «Η Γυναικα», «Η Μεσημβρινή» κλπ., κάθε ἐποχὴ ποὺ ὁ κόσμος κάμει διακοπὲς ἐκλέγουν ἀνάμεσα στὶς λίγες ἄλλες περιοχὲς ποὺ συγιστοῦν γιὰ ἐπισκεψῆ καὶ «τὰ γραφικὰ Ζαγοροχώρια», μὲ τὴν ὑπέροχη «χαράδρα τοῦ Βίκου». Οἱ ἀκροιμὲς πάλι τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ σωματείων δρίζονται μόνο μέχρι τὸ Βοϊδομάτη καὶ ὅχι μέχρι τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας τουλάχιστον, ὅπως θὰ περίμενε κανεὶς. Ἀκόμη καὶ ὁ μεγάλος «Τουριστικὸς Όδηγὸς» ποὺ συγκέντρωσε τοὺς ἐπαίγους πλήθους προσωπικοτήτων, μόνο στὴν τελευταῖα του ἔκδοση θὰ περιλάβῃ ἐπὶ τέλους καὶ τὴν περιοχὴ Κονίτσης, γιατὶ ως πρῶτα κανεὶς δὲν τοῦ ἔδινε κατάλληλες πληροφορίες.

Τὸ δημοσιογραφικὸ συγχρότητα Χ. Λαμπράκη εἶχε ἀποστείλει τὸ 1958 καὶ 1959 γιὰ ἐπιτόπια ἔρευνα τὴ δ. Γ. Τερέντσιο καὶ τὸν κ. Π. Σκλιᾶ. Καὶ οἱ δύο, ἀπέδωσαν πιστὰ τὰ πράγματα, ἵδιως ως πρὸς τὴν ὑποαπασχόληση τοῦ πληθυσμοῦ. Πληροφορίες ὅμως ἀπὸ ἄλλες ὅψεις τῆς ἐπαρχίας κανεὶς δὲν ἔμφυάισε. Ωσὰν ὅλη ἡ φυσικὴ ὁμορφιὰ γὰρ ὑπάρχη μόνο στὸ Χελιδόνι καὶ στὸν «Ολυμπὸ καὶ ὅχι στὸ Σμόλικα, ώσὰν γὰρ ἔχη ὅλη τὴ γραφικότητα τὸ Πήλιο καὶ ώσὰν γὰρ ἀξιέζη στὴν περιοχὴ δίκαιη περιφρόνηση.

Τελευταῖα μόνο, μὲ κάθε εὐκαιρία, ἀναρριχῶνται στὶς στῆλες τῶν καλλιτεχνικῶν νέων, δλο καὶ πιὸ περίβλεπτες εἰδήσεις γιὰ τὴν Ταπητουργικὴ Σχολὴ Κονίτσης,

γιατὶ πραγματικὰ ἡ Ἑλληνικὴ ταπητουργία περιβάλλεται τελευταῖα μὲ μεγάλη στοργή, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ἡ τὴ μόδα τῶν ἔργων της στὸ ἔξωτερικό.

Οἱ ἄλλες περιπτώσεις ποὺ ἡ Κόνιτσα περιέχεται στὴν εἰδησεογραφία εἶναι τὰ ἐτήσια μημόσυνα πεσόντων, ἡ ἐπίσκεψη τῶν Βασιλέων, οἱ ἐπιδρομὲς λύκων καὶ τὰ ἀτυχήματα ἀπὸ κορμοὺς δένδρων ἡ πολεμικὰ βλήματα. Παραδόξως δὲ σὲ ἡμέρες κακοκαιρίας καὶ χιονοπτώσεων, ἀναφέρεται πολὺ πίσω ἄλλων περιοχῶν ως πρὸς τὶς δυσμενεῖς καιρικὲς μεταβολές.

Ἐπίσης ἡ Κόνιτσα δὲν ἀναφέρεται ποτὲ ως τόπος τελέσεως ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ οὔτε ὅμως ως τόπος... κάποιου ἐνδιαφέροντος τοῦ Κράτους. Ἀκόμη καὶ αὐτὸς τὸ πρόγραμμα Ἀναπτύξεως Κονίτσης - Παρακαλάμου - Ζαγορίου, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἀποτελεῖ κάτι τὸ πρωτότυπο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ποτὲ δὲν ἀκούγεται, ἀφοῦ ἄλλωστε εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστο καὶ σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νότιο τμῆμα τῆς).

Ἐκεῖνο ποὺ περιοδικὰ προβάλλει καὶ τιμᾶ τὴν Κόνιτσα εἶναι τὰ ἀρθρα καὶ οἱ ἐπι-

Ἀπὸ τὴν ἀποψῆ αὐτὴ ἡ ἐπαρχία Κονίτσης πρόσθιο σημείωσε τελευταῖα μόνο μὲ τὴν ἴδρυση συλλόγων της στὴν Ἀθήνα καὶ στὰ Γιάννενα. Ἀλλὰ δ συντονισμὸς ὅλων τῶν συλλόγων σὲ κοινὴς προσπάθειες δὲν φαίνεται γὰρ ἀποτελῆ ἀκόμη πραγματικότητα ἐνεργὸ καὶ ἀποτελεσματική. Ἀντίθετα, ἀπήγηση φαίνεται ὅτι δρῆκε τὸ μηνιαῖο ὅργανο τῆς ἐπαρχίας, ἡ «Κόνιτσα», ποὺ ἡ ποικιλία τοῦ περιεχομένου του ἱκανοποιεῖ πολλὲς κατηγορίες συγεπαρχιωτῶν, ἐνῶ καὶ ἀξιόλογα θέματα περιλαμβάνει καὶ ἡ γενι-

κή έμφανισή του άποτελεῖ κάτι τὸ σημαντικό καὶ σπάνιο γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπαρχία.

Μὲ τὴν ἐπισκόπηση στὸ θέμα ποιά ἐπιδραση ἀσκεῖ ἡ ἐπαρχία Κονίτσης στὴν ἄλλη Ἑλλάδα συγδέεται καὶ τὸ ἀνάλογο ζήτημα ποιά ἡ σχετικὴ θέση τῆς ἐπαρχίας στὴν Ἡπειρὸν καὶ στὸ Νομὸν Ἰωαννίνων. Τὸ θέμα δέδαια αὐτὸν εἶναι περισσότερο λεπτὸν καὶ ἐμεῖς προσωπικὰ δὲν διαθέτουμε κατάλληλα στοιχεῖα. Σημειώνουμε πάντως τὸ γεγονός ὅτι κάθε φορὰ ποὺ σὲ διάφορες ἔορταστικὲς ἐκδηλώσεις συγκεντρώνονται ἀπὸ ὅλη τὴν Ἡπειρὸν συγκροτήματα μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες ἢ γιὰ τοπικοὺς χορούς ποτὲ σχεδὸν τὰ χωριὰ τῆς Κόνιτσας δὲν συμμετέχουν ὥπως εἶναι δυνατόν. Τὸ ἴδιο δὲ καὶ ὅταν πρόκειται γιὰ συγκροτήματα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

"Οσο γιὰ τὸν ἀθλητισμὸν τῆς ἐπαρχίας δὲ σύλλογος «Πίνδος» (ἀλήθεια! Τὸ Σμόλικα γιατὶ κανεὶς δὲν τὸν θέτει γιὰ ἔμβλημα;) ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικότητα μὲ σωστὴ βάση καὶ ἵκανοποιητικὴ ἀπήχηση στὸ Νομόν, ἀσχετα ἀπὸ τὶς ἀποδόσεις του. Εἶναι κάτι ποὺ ἐπισημαίνει τὴν ὑπαρξὴν καὶ τὴ δράση τῆς Κόνιτσας ἀνάμεσα σὲ ἄλλες περιοχές.

* * *

Κάπως ἔτσι έμφανιζεται ἡ ἐπαρχία Κονίτσης στοὺς ἄλλους, καὶ τέτοια γνώμη περίπου ἔχουν οἱ ἄλλοι γι' αὐτὴν. Τὸ ζήτημα ποιά γνώμη ἔχουν οἱ ἴδιοι οἱ Κονιτσιῶτες γιὰ τὴν ἐπαρχία τους, τὶς ἀγαποῦν ἀπὸ αὐτὴν, τὶς προσπαθοῦν γι' αὐτὴν καὶ δὲν καταφέρουν τίποτε γι' αὐτὴν, ἀποτελεῖ μιὰ ἄλλη ιστορία.

στολές μὲ τὴ διευκρίνιση «Καθηγητὴς Γυμνασίου Κονίτσης» τοῦ κ. Χ. Ν. Ρεμπέλη στὴν ἔγκυρη ἐφημερίδα «Καθημερινή». Πρόκειται γιὰ ἀρθρα εἰδικῆς μελέτης, ἐπιστημονικῆς θεωρήσεως καὶ ὥπως φαίνεται «εἰδικοῦ βάρους» (κύρου), ἀφοῦ τῆς ἴδιας τιμῆς δὲν τυγχάνουν καὶ ἄλλοι ἐπιστολογράφοι ἢ αὐτοθέλητοι συνεργάτες ἐφημερίδων.

Δημοσιεύματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν Κόνιτσα συγκατὰ ἐπίσης κανεὶς στὴν «Ἑλλάδα» τοῦ κ. Μαρμόπουλου, καὶ στὸ «Βῆ-

μα» τοῦ κ. Μ. Σκούρτη.

Περίπτωσις ποὺ τὸ δνομα τῆς Κόνιτσας ἀκούστηκε, εἶναι ἡ δήλωση τῆς Βασίλισσας Φρειδερίκης σὲ δημοσιογράφους κατὰ τὴ διάρκεια περιοδείας στὴ Θράκη (κατὰ τὸ 1961 ἢ 1962), ὅτι ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπητὰ μέρη τῆς εἶναι ἡ Κόνιτσα στὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης ἡ παράθεση διογραφικῶν στοιχείων γιὰ τὴν καταγωγὴ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα μετὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα.

"Ἐγα ἀκόμη στοιχεῖο ποὺ κάμει γνωστὴ τὴν Κόνιτσα σὲ περισσότερους εἶναι ἡ φωτογραφία τῆς πέτρινης γέφυρας ποὺ ἀντιπροσωπεύει συχνὰ τὴν Ἡπειρὸν σὲ σχολικὲς Γεωγραφίες ἢ σὲ Ἐγκυροπαίδειες. Κάποτε ἦταν γνωστὸν καὶ ἔνα ἐμβατήριο μὲ πρῶτο στίχο: «Μέσ' στῆς Κόνιτσας τὴν ἀγκαλιὰ» γιὰ τὸ ὅποιο δὲν ξέρω δὲν ἀκούγεται πουθενά πιά.

Σημείωσα ἀπλῶς ὡρισμένα στοιχεῖα ποὺ συμβαίνει νὰ ἔχω ὑπὸ δψιν μου σχετικὰ μὲ τὸ παραπάνω θέμα. "Ισως παρέλειψα ἄλλα στοιχεῖα, ἄλλα ἥθελα πάντως νὰ ὑπενθυμίσω τὴν κατάσταση στὴν ὅποια δρίσκεται ἡ ἐπαρχία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντίληψη ποὺ ἔχει δ πολὺς κόσμος στὴν Ἑλλάδα γι' αὐτὴν. Καὶ ἀναφέρθηκαν περιπτώσεις μὲ γενικὴ σημασία, ἐπειδὴ οἱ εἰδικὲς περιπτώσεις κατὰ τὶς δροῦσες ἀπὸ ἔνα ἄτομο δημιουργεῖται σ' ἔνα ὡρισμένο κύκλῳ κάποια ἐντύπωση ἔχουν εἰδικὴ ἐπιρροὴ ὡς πρὸς τὴν ἐπιδραση στὴν κοινὴ γνώμην.

Προβάλλει δὲ ἀπὸ τὰ παραπάνω ἡ ἀξία ποὺ ἔχει ἡ διαφώτιση καὶ ἡ ἐνημέρωση (ἰδιαίτερα τῶν κύκλων ποὺ ἀναφέραιμε) γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ἐπαρχίας, ἄλλα καὶ γιὰ τὴν ἔγκατάλειψη καὶ τὶς ἀνάγκες της. Αριόδιοι καὶ ἵκανοι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία εἶναι ἀρκετοί. Άλλα ως τώρα τουλάχιστον ἡ προβολὴ τῆς ἐπαρχίας σὲ τίποτε δὲν δομοίζει μὲ τὶς σχετικὲς ἐκδηλώσεις ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὲς συχνὰ προβαίνουν σὲ ἔντονα διαβήματα, σὲ ἐντυπωσιακὲς διαδηλώσεις, καταφέρνουν νὰ κινήσουν ὅπωσδήποτε τὴν προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης, οἱ κάτοικοι τους δραγανώνονται, παίρνουν μαχητικὲς ἀποφάσεις, ἐξασκοῦν ἐπιρροὴ σὲ κατάλληλα πρόσωπα κλπ.

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ

Στὰ σημερινὰ σημειώματά μας θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ πρωτάξωμεν ὡς πρῶτον θέμα, τὸν θάνατον τοῦ ἐφημερίου τῆς Κάτω Κονίτσης πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Μάγθου.

Ο σεμνὸς οὗτος Ἱερεὺς ἀπὸ γενικῆς ἡλικίας ἔδειξε δείγματα ἐφέσεώς του διὰ τὸν Ἱερατικὸν λειτουργημα. Άλλὰ καὶ ἡ μετὰ τὴν χειροτογίαν ζωὴ του ἀπέδειξε περιτράγως ὅτι οὗτος ὅντως εἶχε τὸ θεῖον χάρισμα διὰ νὰ ἐνδυθῇ τὸ Ἱερατικὸν ἔνδυμα καὶ νὰ τὸ κρατήσει ἀμόλυντον εἰς ὅλην του τὴν ζωήν.

Δὲν εἶχε μὲν μεγάλην παιδείαν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ κηρύττῃ τὸν θεῖον Λόγον, πλὴν ὅμως ἦτο συνειδητὸς Χριστιανὸς καὶ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη του, τὴν λιτότητά του, τὴν χρηστὴν ζωὴν του καὶ γενικῶς μὲ τὸ παράδειγμά του προσέφερε εἰς τὸ ποίμνιόν του ἐκεῖνο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ προσφέρῃ ὡς κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου.

Η κοινωνία τῆς Κονίτσης, ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς ὅποιας προήρχετο καὶ μέσα στὴν ὅποιαν ἥναλωσεν ὅλην του τὴν ζωὴν, τὸν περιέβαλε μὲ τὴν ἀγάπην της καὶ τὸν σεβασμόν της. Γι' αὐτὸν καὶ καθ' ὅλο τὸ στάδιον τῆς ἀσθενείας του ὅλοι ἀγεξαιρέτως εὑρίσκοντο νοερῶς ἐπάνω στὸ κρεβάτι του πόνου.

Ο Θεός, τὸν ὅποιον συνειδητὰ ἐλάτρευε καὶ ὑμοῦσε καθημεριγῶς, τοῦ ἔδωσε τὴν αἰωνίαν ἀνάπτωσιν καὶ τὸν ἔταξεν εἰς τὴν τάξιν τῶν Δικαίων, διότι ὅντως ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ὑπῆρξεν.

Ημεῖς, ὅλοι οἱ Κονιτσιώτες χύνουμε δάκρυα γιὰ τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τὸν σεπτὸν Παπαδημήτρη μὲ τὴ γλυκειὰ φυσιογνωμία.

* * *

Η τελευταία — καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν

μῆνα Αὔγουστον — παραμονὴ μας στὴν Κόνιτσα μᾶς ἔκαμε νὰ διαπιστώσουμε μερικὰ πράγματα, ἄλλα καλὰ καὶ ἄλλα ὅχι. Θὰ παρουσιάσουμε τὶς σκέψεις μας αὐτὲς μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς μποροῦν νὰ συζητηθοῦν γιὰ νὰ ἔχουμε ἔνα ἀποτέλεσμα καλό.

Καὶ ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ ὅτι καλὸ ἀντιληφθήκαμε. Η διαμονὴ στὴν Κόνιτσα τὸ καλοκαίρι εἶναι ἴδεωδης καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ μᾶς τους Κονιτσιώτες ποὺ η ζωὴ μᾶς ἔφερε μακριὰ ἀπὸ αὐτήν. Οπως ἔγραψα καὶ ἄλλοτε η Κόνιτσα ἔχει πλήρη συγκρότησιν καὶ δὲν σοῦ λείπει τίποτε. Εντύπωσιν μοῦ ἔκαμαν σ' αὐτὴ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή μου τὰ καταστήματα τροφίμων (μπακάλικα), τὰ ὅποια πήραν τὴν μορφὴ τῶν συγχρόνων — ἐν μικρογραφίᾳ — ὅμοιών καταστημάτων τῶν μεγαλοπούλεων, καθὼς καὶ τὰ καταστήματα ὑποδημάτων μὲ τὶς βιτρίνες των.

Ἐπίσης παρετηρήσαμε ἔνα κτιριακὸ δρασμό. Πολλὰ νέα σπίτια ἔχουν κτισθῆ καὶ κτίζονται συνεχῶς. Όλα δὲ ἀπολύτως συγχρονισμένα. Οταν ἀντικρύζης τὸ σπίτι του κ. Τάσου Ν. Πηγαδᾶς ξεχνᾶς γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι βρίσκεσαι στὴν Κόνιτσα καὶ γομίζεις ὅτι βρίσκεσαι στὸ Ψυχικὸ τῶν Αθηνῶν. Δὲν γράφω ὑπερβολές. Μιὰ φωτογραφία ποὺ τράβηξα καὶ θὰ τὴν τυπώσω στὸ περιοδικό μας τὸ ἀποδεικνύει ἀπόλυτα.

Ἐπίσης δίπλα στὸ διώροφο σπίτι του κ. Πηγαδᾶς βρίσκεται σχεδὸν τελειωμένο ἄλλο ἔξισου ὑπέροχο σπίτι, τοῦ γυιοῦ τοῦ ἐφημερίου τῆς "Αγω Κονίτσης, τοῦ κ. Παπαθεμιστοκλέους". Άλλα μεγαθήρια — ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τὴν Κόνιτσα — προχωροῦν στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο. Εἶναι η τετραπλῆ κατοικία του κ. Νικολοπούλου, τὸ σπίτι του κ. Β. Βαγενᾶ καὶ ἄλλα.

Τέλος της Βάσης

Αρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς.

Ο συμπατριώτης κ. Γεώργιος Δόβας ἐδώρησεν εἰς τὴν Δημοσίαν βιβλιοθήκην Κονίτσης 47 βιβλία προερχόμενα ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀειμνήστου ἱατροῦ Κων. νου Νικολαΐδου.

Τὴν 29.8.65 τριακόσιοι περίπου ἔφεδοι ἀξιωματικοὶ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ΤΙΠΙ Μεραρχίας κ. Γεωργ. Λεβέντη,, οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων κλπ., ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ Γράμμου (ὑψόμ. 2160), καὶ κατέθεσαν στεφάνους ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ ὥρων ἐψάλη δὲ καὶ ἐπιμνημόσυνος δέησις. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Γράμμου ἐπιστροφῆν των εἰς Κόνιτσαν, ώμιλησεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν ὁ ἀφιχθείς, μετὰ τοῦ Νομάρχου Ιωαννίνων, ἀντιστράτηγος ἐ.ἄ. κ. Θρασύβουλος Τσακαλῶτος.

Τὴν 1.9.65 ἔληξεν καὶ ἡ δευτέρα κατασκηνωτικὴ περίοδος τῶν παιδικῶν Κατασκηνώσεων Κονίτσης - Πεκλαρίου.

Ἐπέστρεψαν ἀπὸ ἐκδρομὴν - περιοδείαν, ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον ὁ Διευθυντής, οἱ διδάσκαλοι, καὶ οἱ τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρρένων Κονίτσης, ἐπισκεφθέντες τὴν Όλυμπιαν, Νεμέαν,, Τύρινθα, Μηκύνιας, Ναύπλιον, Κόρινθον, καὶ ἄλλους ἴστορικους καὶ ἀρχαιολογικοὺς τόπους. Εἰς δὲ τὴν Καλαμάταν παρέμειναν ἐπὶ δικταήμερον ὡς φιλοξενούμενοι τοῦ ἐκεῖ Ὁρφανοτροφείου διευθυνομένου

Τὴν 17. 8.
65 ἀφίχθη
εἰς Κόνι-
τσαν ὁ ἐν
Ἐλλάς ἀ δι

ύπὸ τοῦ τέως διευθυντοῦ τοῦ ἰδικοῦ μας κ. Κων.)νου Πάκου.

Τὴν 5.9.65 ἐορτάσθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ἡμέρα τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ καὶ τῆς Πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἐτελέσθη ἐπίσημος Δοξολογία εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἔξεφώνησεν ὁ ἐφέδρος ἀξιωματικὸς κ. Ἀπόστολος Παπαθεμιστοκλέους.

Τὴν 4.9.65 ἀφίχθησαν ἐνταῦθα ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ὁργανισμοῦ Χειροτεχνίας κ. Λιδωρίκης, ὁ διευθυντὴς Τπουργείου Βιομηχανίας κ. Γούλιας, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Α.Τ.Ε. Ιωαννίνων κ. Κων. Τσαϊρίδης, ὁ ἀναπληρωτὴς τεχνικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Α.Τ.Ε. κ. Βασ. Λαμπρίδης, καὶ ἄλλοι ἀρμόδιοι καὶ εἰδικοί, οἱ ὅποιοι δμοῦ μετὰ τῶν κ.κ. Ν. Ντεντοπούλου, Δημάρχου, Βασ. Σταύρου, διευθυντοῦ ὑποκ.)τος Α.Τ.Ε. Κονίτσης, Σ. Χρηστίδου διευθυντοῦ Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν, καὶ Γελαδάκη, διδασκάλου, ὑφαντουργικῆς, ἐπραγματοποίησαν σύσκεψιν, καθ' ἣν ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως οἱ ἀρμόδιοι ἔξ αὐτῶν προθοῦν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς δανειοδότησιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ βιοτεχνικοῦ - ὑφαντουργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κονίτσης.

Τὴν 5.9.65 εἰς ἀγροτικὴν θέσιν τοῦ χωρίου Πύργος ἔξεράγη πυρκαϊὰ καὶ ἀπετεφρώθη θαμνώδης ἔκτασις ἀνευ σοθαρῶν ζημιῶν.

Πολλοὶ ἦταν καὶ ἐφέτος οἱ προσκυνηταὶ - πανηγυρισταὶ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καὶ τὰ πέριξ χωρία, οἱ ὅποιοι μετέβησαν καὶ ἐώρτασαν εἰς τὸ ἐορτάζον μοναστῆρι τοῦ Στο-

βουλία πάλι τῶν ἀρμοδίων παραγόντων, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτριες, οἱ γέοι καὶ οἱ κοπέλλες, θὰ πρέπει γὰ πηγαίνουν στοὺς τάφους Αὐτῶν, γὰ τοὺς ραίνουν μὲ ἀνθη, γ' ἀνάθουν τὸ φτωχικό τους καντήλι καὶ γὰ φελλιζούν σὰν προσευχὴ τὸ «αἰωνία γή μνήμη», σὲ ἔνδειξι τιμῆς καὶ εὔγνωμοσύνης!

Καὶ ὅχι γὰ «μεριμνῶμεν καὶ γὰ τυρβά-

ζωμεν περὶ πολλῶν...!» Οὕτε καὶ γὰ ἀπογωροῦμε ἐπιδεικτικὰ μάλιστα, ἀπὸ τις ἐκκλησίες κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μνημοσύνου των!

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησι

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου

Σωκράτους 20—Θεσ) νίκη 17.8.1965

μίου «Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου». Ἐπανηγύρισαν ἐπίσης καὶ τὰ χωρία, Καβάσιλα, Μόλιστα, καὶ Ἀγία Βαρβάρα.

Τὴν 8.9.65 ἡ Διμοιρία ἐπιδείξεων τοῦ 583 Τάγματος ἔξετέλεσεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν ὥραιάς καὶ θεαματικὰς ἀσκήσεις, ἀποσπάσασα τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τοῦ συγκεντρωθέντος κόσμου.

Τὴν 9.9.65 ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. Χριστοφόρος.

Εἰς τὴν 48ωρον ἀπεργίαν τῶν Ταχυδρομικῶν, 13 - 14 τρέχοντος, συμμετέσχον καὶ οἱ Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι Κονίτσης.

Μετατεθέντος εἰς τὸ κεντρικὸν Κ.Τ.Ε.Λ. Ἀθηνῶν τοῦ τέως πράκτορος Κονίτσης κ. Βασιλείου Μουρελάτου, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. ἀνέλαβεν δ. κ. Βασίλειος Παρασκευᾶς, καταγόμενος ἐξ Ἀετοπέτρας.

Τὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἐγένετο σήμερον (20.9.65) ἡ ἔναρξις τοῦ «Παζαρόπλου», τὸ δποῖον ἐφέτος μετεφέρθη εἰς τὴν ἔξωθι τοῦ Δημαρχείου πλατεῖαν, πλὴν ὅμως, λόγῳ τῆς πρωτοφανοῦς καὶ ἀθράος προσελεύσεως πολλῶν ἐμπόρων καὶ πωλητῶν, μὴ ἐπαρκεσάντος τοῦ ἔκει χώρου, ἕνα κλιμάκιον αὐτοῦ παρέμεινεν καὶ ἐντὸς τῆς κεντρικῆς πλατείας Βασ. Φρειδερίκης.

Ἡ ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν, συμπατριῶτις δἰς Μερόπη Γ. Ρούβαλη ἐδώρησεν εἰς τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην Κονίτσης πεντήκοντα ἐν βιβλία ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀειμνήστου πατρός της.

Ἀπὸ τῆς 18ης μέχρι τῆς 20ῆς τρέχοντος, ὁ Νομάρχης κ. Ἀναστασιάδης ἐπεσκέψθη τὴν Κόνιτσαν, καὶ τὰ χωρία τῆς περιοχῆς Γράμμου, Πυρσόγιαννην, Βούρμπιανην, Ἀσημοχώριον, Γοργοπόταμον, Ἀετομηλίτσαν, Λυκόρραχην, Πλαγιάν, καὶ λοιπά, καὶ ἐξήτασεν ἐπιτοπίως διάφορα ζητήματά των.

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν δ. κ. Δημήτριος Μηλίγκος μεθ' ἀπάσης τῆς οἰκογενείας του, δ. κ. Πασχάλης Βαρδάκης ἐπίσης, δ. κ. Θεοόδ. Κολοκοτρώνης διμοίως, δ. κ. Δημ.

Α. Τσάνος, δ. κ. Τηλέμαχος Νάτσης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του, κ. Φωφῶς, δ. κ. Κλεαρ. Παπαδιαμάντης, δ. κ. καὶ ἡ κ. Μ. Μπούνα, δ. κ. καὶ ἡ κ. Γεωργ. Κολοθοῦ, δ. κ. Χαράλ. Μάλλιακας οἰκογενειακῶς, ἡ κ. Ἐρασμία Σιάνη, δ. κ. Δημ. Παπᾶς, δ. κ. Παναγιώτης Α. Φλώρος μετὰ τῆς οἰκογενείας του, δ. κ. καὶ ἡ κ. Λάκης Α. Ζδράβος, δ. κ. καὶ ἡ κ. Παν. Παναγιώτου διὰ Βούρμπιανην, δ. κ. Κων. Εὐαγγελίδης.

Ἐπανέκαμψαν δὲ οἱ κ. κ. Κων. Ρούσης, Διον. Εὐαγγέλου, Βασίλειος Σωτηρούλης κ.ἄ.

Ἀφίχθησαν ἐπίσης ἐξ Ἀγίου Ὁρους οἱ ιερομόναχοι κ. κ. Ἀγαθάγγελος Παρλάντζος καὶ Παῦλος Ζησάκης ἐκ Παλαιοσελίου, ἐκ Θεσσαλονίκης δ. κ. Σόλων Μ. Βλάχος, ἐκ Κογκὸ δ. κ. Ἀλέκος Κοτύλιας, ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Βούρμπιανην δ. κ. Ζήσης Α. Τσούκαλης, ἐξ Η.Π.Α. ἡ δἰς Πηνελόπη Β. Πηγαδᾶ, καὶ δ. κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Μήτση ἢ Γεωργίου δι' Ἀσημοχώριον.

Εἰς Ἀθήνας ἀφίχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς ἡ κ. Εὐανθία Μοιρούλη μετὰ τοῦ γίού της κ. Νικολάου Μοιρούλη, ὡς καὶ δ. κ. Ἀναστάσιος Βαρδάκης, μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἀδείας του ὁ Εἰρηδίκης Κονίτσης κ. Νικ. Μωραΐτης, καθὼς καὶ δ. διευθυντὴς τοῦ Ταμείου κ. Σ. Ντάνης. Ομοίως ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν δ. αἰδεσιμώτατος κ. Γεώργιος Παΐσιος, ἐφημέριος Καλλιθέας, κατευοδώσας τὸν γίον

Τὸ ΠΙΚΠΑ Κονίτσης

του Λεωνίδαν ἀναχωρήσαντα δι' Αὐστραλίαν.

Ἐπανῆλθεν ὁ Λυκειάρχης κ. Παναγ. Ἀργύρης καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Παπακωνσταντίνου, Καραμπέρης, Βακόλας, Χαρῖτος, καὶ ἡ καθηγήτρια δἰς Αἴματίδου.

Ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας ὁ κ. Δημ. Νούτσης, δημ.)λος ἔξ ,Ασημοχωρίου καὶ ὁ νίος του κ. Χριστόδουλος τελειόφοιτος Νομικῆς. Ἀνεχώρησαν οἰκογενειακῶς πρὸς ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν εἰς Ἰωάννινα, οἱ ἐκ Βούρμπιανῆς κ.κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, Σωκράτης Τέρτσης, καὶ Χριστόφορος Πορφύρης.

Ἀφίχθησαν ἔξ ,Αθηνῶν ἡ δἰς Μαρία Μηλίγκου, ἀρχαιολόγος θυγάτηρ τοῦ συμπολίτου μας κ. Δημητρίου Μηλίγκου μετὰ τῶν δεσποινίδων Γεωργίας Μπάρλα, Χαρικλείας Μπάρλα ἀρχαιολόγου διδάκτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Σαβάννας Πανιαρίτ. ἐκ Ταϋλάνδης, ἐπιμελητρίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πατρίδος της καὶ φοιτητρίας τῶν μαθημάτων ἀρχαιολογίας στὸ Ἀθήνησι Πανεπιστήμιον καὶ τοῦ κ. Λαζάρου Δεριζιώτη, ἀρχαιολόγου.

Γεννήσεις—Βαπτίσεις

Ο κ. Κων)νος Κυρίτσης Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Κονίτσης ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου. Όμοίως καὶ οἱ κ.κ. Βασίλειος Μουρουχίδης καὶ Ἰωάννης Γαϊτανίδης.

Τὴν 19.9.65 ἡ κ. Ἀθηνᾶ Φρόντζου ἐγένετο ἐνταῦθα, ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου Πηγῆς κ. Γεωργ. Καρανάσου, χαρίσασα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του, Ἰωάννης.

Ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἐλευθερίου Λιάσα μετὰ τῆς δίδος Παναγιώτας Ἐξάρχου ἔξ ,Αγ. Παρασκευῆς, νοσοκόμου τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου Κονίτσης.

Ἐπίσης τὴν 22.8.65 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μπού-

να ἐκ Κονίτσης μετὰ τῆς δίδος Χρυσούλας Καλησῶρα ἐκ Καστανέας, καθὼς καὶ τοῦ κ. Κων)νου Μαρτσέτη δημ.)λου ἐκ Πυρσόγιαννης μετὰ τῆς δίδος Δεσποίνης Μούχου ἐκ Παλαιοσελίου, καὶ εἰς Κόνιτσαν τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Σκούπρα μετὰ τῆς δίδος Ἀθανασίας Νίτσα. Τὴν δὲ 29.8.65 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Σωτηρίου Δρίμτσα μετὰ τῆς δίδος Σοφίας Γεράση, καὶ τοῦ κ. Χρήστου Σ. Μηλιώνη μετὰ τῆς δίδος Ἀριστέας Π. Ρεντζούλη. Ἐπίσης τὴν 5.9.65 ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ κύκλῳ (λόγω πένθους), οἱ γάμοι τοῦ κ. Σωκράτους Φ. Μάνθου μετὰ τῆς δίδος Ἀργυρούλας Πριψηκίδου ἔξ ,Ἐλάτης Ζαγορίου· τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Παντελῆς Κουκέσης.

Ἀνηγγέλθησαν ἔξ ,Ιωαννίνων οἱ ἀρχαδῶνες τοῦ κ. Γεωργίου Πγ Τσιαλιαμάνη ὑπαλλήλου Δασικῆς Ἐπιθεωρήσεως μετὰ τῆς δίδος Εὐτυχίας Τσιάρα, καθὼς καὶ τῆς ἀδελφῆς του δίδος Ἐλένης Τσιαλιαμάνη μετὰ τοῦ κ. Δημοσθένους Παπαδοπούλου, δημοδιδασκάλου ἐκ Πολυγύρου Ιωαννίνων. Τὴν 12.9.65 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Χαραλάμπους Γεωργάτη ὑπαλλήλου Α.Τ.Ε. Κονίτσης μετὰ τῆς δίδος Γίτσας Δ. Οἰκονόμου, καὶ εἰς Πάδες τοῦ κ. Νικολάου Γράσσου μετὰ τῆς δίδος Γεωργίας Σουγκάρου.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσαν εἰς Κόνιτσαν τὴν 19.8.65 ὁ Ἰωάννης Π. Τζέκας εἰς ἥλικιαν 80 ἔτῶν, καὶ τὴν 2.9.65 ὁ Παναγιώτης Κουφάλας, ἔτῶν 61 διδάσκαλος (ὑποδηματοποιὸς) τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρρένων Κονίτσης. Ἀπεβίωσεν εἰς Κόνιτσαν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Μάνθος, ἐφημέριος Κάτω Κονίτσης.

Εἰς Γοργοπόταμον ἀπεβίωσεν εἰς ἥλικιαν 80 ἔτῶν ἡ Δημητρούλα, χήρα τοῦ περιφήμου ξυλογλύπτου Βασιλείου Σκαλιστῆ.

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ συμπατριώτης μας Ἡρακλῆς Τσάνος.

